

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

5.Bhar.258/2021/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten a 2021. szeptember 29. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

VÉGZÉST:

A közúti baleset okozásának vétsége miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.156/2021/7. számú, 2021. május 13. napján meghozott ítéletét helybenhagyja.

A végzéssel szemben további fellebbezésnek nincs helye

INDOKOLÁS

[1] A Dunakeszi Járásbíróság 17.B.220/2018/39. számú, 2020. december 3. napján meghozott ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki közúti baleset okozásának vétségében (Btk. 235.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a./ pontja), ezért őt 1 év időtartamra próbára bocsátotta, valamint kötelezte az eljárás során felmerült 377.151-forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosításért, pénzbüntetés és közúti járművezetéstől eltiltás kiszabása érdekében, míg a vádlott és védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

[3] A fellebbezések elbírálása során eljárta Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a rendelkező részben megjelölt ítéletével az első fokú bíróság ítéletét - a tényállás kiegészítése mellett - megváltoztatta, és a vádlottat az ellene közúti baleset okozásának vétsége (Btk. 235.§ (1) (2) bekezdés a./ pont) miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

[4] A másodfokú bíróság kézbesítés útján közölt ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása, míg a vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen a jognyilatkozatra fenntartott három munkanapos határidőn belül a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentése érdekében fellebbezett.

[5] A Pest Megyei Főügyészség a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a másodfokú bíróság által megállapított tényállás részben ellentétes az iratok tartalmával, részben a megállapított tényekből további tényre történő helytelen következtetés eredménye.

Álláspontja szerint az igazságügyi műszaki szakértők nem valószínűségi, hanem a műszaki realitással bíró adatok alapján kategorikusan foglaltak állást a baleset bekövetkezésének körülményei tekintetében. Így székértő2 igazságügyi műszaki szakértő a sértetti vallomás, a helyszíni szemle jegyzőkönyve, a bizonyítási kísérlet és a vádlott vallomása alapján véleményezte a sértett úttestre történő behaladásának irányát, és ellentétes adat hiányában vette alapul a sértett egyenes vonalú, egyenletes és korának megfelelő haladási sebességét. Hangsúlyozta az ügyészség azt is, hogy a sértetti vallomás az eljárás során következetes volt, minden lényeges és műszaki szakértői szempontból értékelhető körülményre kiterjedt, de olyanról, hogy bármi az áthaladása során az útvonala módosítására vagy megszakítására készítette volna, nem számolt be. Erre figyelemmel a másodfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy nem zárható ki az adott szövegtartományban (30-60 fok között) a sértett nem egyenes vonalú behaladása, iratellenesnek ítélte.

[6] A vádlott által vezetett tehergépkocsi tükreinek – így a jobb oldali nagy látószögű tükör -beállításával kapcsolatban hangsúlyozta az ügyészség, hogy a műszaki szakértők tényként kezelték, hogy azok szabályosan voltak beállítva a cselekmény idején. A tükörhasználat során elvárt meggyőződési kötelezettség körében pedig azt emelte ki, hogy a tükörbe tekintés, illetve a belenézés alapvetően időtartambeli különbséget jelent, a hosszabb idejű belenézést az előzetes tükörbe tekintés során észlelt körülmények indokolhatják. A tehergépkocsi tükrei áttekintésének időigényére tett műszaki szakértői nyilatkozatok tekintetében azt tartotta fontosnak, hogy az életszerűen valamennyi tükör egyszeri áttekintéseként értelmezhető.

[7] Az igazságügyi műszaki szakértői véleményeket összevetve utalt arra, hogy a sértett a tehergépkocsi jobb oldali nagy látószögű tükrében az ütközés előtt legalább két másodperccel észlelhető volt, azonban a szakértők nem nyilatkoztak arra nézve, hogy a vádlott korábban, már a hátramenet végrehajtása során is észlelhette-e, és ha igen mennyi ideig a vele ellentétes irányban, az út szélén közlekedő sértettet.

[8] A szakértői vélemények alapján az ügyészség azt a következtetést vont le, hogy az elindulás előtt a vádlottnak észlelnie és látnia kellett a sértettet, azonban vallomása alapján sem a tolatás során, sem pedig az elindulásakor nem észlelte őt, ennek oka pedig csak az lehetett, hogy nem, vagy nem kellő körületekintéssel nézett a jobboldali tükörbe. Ezen túlmenően a sértett láthatósága szempontjából fontosnak ítélte azt is, hogy a környezettől elütő, jól látható lila színű ruházatban, egy bevásárlókocsit húzott maga mögött.

[9] Mindezek alapján az ítéleti tényállás fentieknek megfelelő kiegészítése mellett a vádlott terhére a KRESZ 24.§ (1) bekezdésének megszegését kétséget kizáró módon megállapíthatónak ítélve a vádlott bűnösségének a Btk. 235.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő közúti baleset okozásának vétségében megállapítását és vele szemben a Be. 746.§ (5) bekezdésének szem előtt tartása mellett pénzbüntetés és közúti járművezetéstől eltiltás kiszabását látta indokoltnak.

[10] A vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában a másodfokú bíróság felmentő rendelkezésével egyetértve azon jogi álláspontját fejtette ki, hogy a vádlott terhére róható KRESZ szabályszegés hiányában annak megállapítása mellett, hogy a közlekedési magatartása során kellő gondosságot tanúsított, a bűncselekmény hiányában történő felmentésének van helye.

[11] Az ügyészi fellebbezéssel kapcsolatban a védelem azt hangsúlyozta, hogy a bűnösség megállapításához olyan kétséget kizáróan megállapítható tényekre van szükség, amelyek jelen esetben nem állnak rendelkezésre, hiszen a szakértői vélemények alapján nem zárható ki olyan sértetti behaladás, amely a vádlott számára csak reakcióidőn belül válhatott felismerhetővé. Mindezek alapján a másodfokú bíróságnak azzal a megállapításával egyetértve, hogy sem a tükrök helytelen beállítása, sem pedig a sértett észlelhetőségének időbelisége nem állapítható meg, a vádlott felmentésének helybenhagyását indítványozta.

[12] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.621/2021/2. számú átiratában a másodfokú bíróság ítéletével szemben bejelentett ügyészi másodfellebbezést, a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakkal egyetértve fenntartotta.

[13] Indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a fellebbezést, amennyiben annak elbírálására 2021. december 31-ig sor kerül, a 2020.évi LVIII.tv. 211.§ (7) bekezdése, a 188.§ és a 211.§ (1)-(2) bekezdése, továbbá a 330/2021.(VI.10.) Korm.rend. 1.§-ában foglaltakra figyelemmel – az egyéb feltételek fennállása esetén – tanácsulésen bírálja el.

[14] A Fellebbviteli Főügyészség átiratában kitért arra, hogy az ügyben az első- és másodfokú

bíróság a perrendi szabályokat megtartotta.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az ügy elbírálásához szükséges

bizonyítási eszközöket beszerezte, és indokolási kötelezettségét is teljesítette.

[15] A másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék ítéletével kapcsolatban azonban a felmentő rendelkezést tévesnek ítélve arra az álláspontra helyezkedett, hogy a

másodfokú döntés részleges megalapozatlanságban szenved, amely azonban a Be. 619.§ (3) bekezdése útján orvosolható. Kifejtette, hogy a vádlott magatartását a KRESZ 24.§-ban meghatározott szabályok alapján kell értékelni, amely értelmében a vádlotti járművet mint a forgalomba bekapcsolódó járművet elsőbbségadási kötelezettség terhelte a forgalomban már haladó, valamennyi résztvevővel - így a gyalogosan közlekedő sértettel - szemben. Hangsúlyozta, hogy a sértett azzal, hogy holttérben tartózkodott, az elsőbbségi jogát nem vesztette el, ezért a vádlottat terhelte az a kötelezettség, hogy a járművének holtterét megfelelően áttekintve ennek a kötelezettségének eleget tegyen. Az, hogy a sértett maga sem közlekedett szabály-követően, a vádlottat a büntetőjogi felelősségre vonás alól nem mentesíti, kizárólag közreható magatartásként értékelendő.

[16] Összességében a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, az ügyészi másodfellebbezésben foglaltakkal kiegészítve ítélte megalapozottnak, melynek alapul vételével a vádlott bűnösségének megállapítását és vele szemben pénzbüntetés és közúti járművezetéstől eltiltás kiszabását indítványozta azzal, hogy a Be. 574.§ (1) bekezdése értelmében a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére is kötelezni kell.

[17] A fellebbezések nem alaposak.

[18] A harmadfokú eljárás a vádlott büntetőjogi felelőssége tekintetében született ellentétes döntésre figyelemmel, a Be. 615.§ (1)-(2) bekezdés b./ pontja alapján megnyílt.

[19] A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 618.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel bírálta felül, amely jelen ügyben teljes körű felülbírálatot eredményezett, figyelemmel arra, hogy a másodfellebbezésekkel érintett határozatok egy vádlott egy bűncselekményével kapcsolatban születtek meg, továbbá a Be.618.§ (2) bekezdése értelmében hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket.

[20] A harmadfokú felülbírálat során, a Be. 618.§ (1) bekezdés b/ pontja értelmében – tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett- elsődlegesen vizsgálta az első- és másodfokú eljárásra vonatkozó eljárási rendelkezések megtartását.

Megállapította, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat teljeskörűen megtartotta.

Az elsőfokon eljáró bíróság a tényállás felderítése során a 2017.évi XC. (Be.) törvény alapján eljárva a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat betartotta, az eljárásban részvevő személyek törvényes jogait maradéktalanul gyakorolhatták, jogaikra és kötelezettségeire történő figyelmeztetésük a törvényi rendelkezéseknek megfelelően megtörtént.

Az elsőfokú bíróság az ügyben a Be. 743.§ szem előtt tartásával - a büntető végzéssel szemben a vádlott és védője által bejelentett tárgyalás tartására irányuló indítvány alapján - a Be. LXXVI. fejezete szerint tartott előkészítő ülést, majd a továbbiakban az eljárást az általános szabályoknak megfelelően folytatta le, figyelemmel arra, hogy a vádlott a bűnösségét az előkészítő ülésen nem ismerte be, és a tárgyaláshoz való jogáról nem mondott le.

A tárgyalás folytonosságával kapcsolatban megállapítható, hogy az elsőfokú eljárásban az utolsó két tárgyalási határnap között hat hónapnál hosszabb idő telt el, azonban a 2020. december 3-i tárgyalási jegyzőkönyvből feltárhatóan az eljárás iratismertetéssel történő megismétlésére indítvány nem hangzott el, ezért a folytatólagos tárgyalás megtartásának nem volt törvényi akadálya.

Az elsőfokú bíróság sértett-tanú részére indokoltan és a Be. 181.§-ának szem előtt tartásával engedélyezett írásbeli vallomástételt, melyet ismertetéssel tett a bizonyítás anyagává.

A szakértői bizonyítás körében az igazságügyi orvosszakértői vélemények ismertetésén túl az elsőfokú bíróság szakértő igazságügyi műszaki szakértőt eljárásában meghallgatta, majd az ügyben új műszaki szakértői vélemény beszerzéséről rendelkezett, és az igazságügyi műszaki szakértőket a Be. 197.§ (3) bekezdésének megfelelően együttesen is meghallgatta. Ennek során a szakértők a törvényes figyelmeztetéseket követően, szóban előterjesztett és egybehangzó szakértői véleményeivel kapcsolatban az eljárás résztvevői kérdezői, észrevételezési jogukat maradéktalanul gyakorolhatták.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során tanúként hallgatta meg tanúlt, azonban a tanú vallomását a bizonyítékok körében nem értékelte, és ennek indokát sem adta. Ebben a körben az indokolási kötelezettség kiegészítése mellett a harmadfokú bíróság utal arra, hogy a baleset bekövetkezésének körülményei tekintetében a tanú érdemi vallomást valóban nem tett, azonban nyomozás során tett vallomásával egybehangzóan úgy nyilatkozott, hogy a vádlott a benzinkútról kihajtás során a hátramenetet „szépen lassan”, mindenki által észlelhető hangjelzés mellett hajtotta végre (9. számú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal 3. bekezdés, 7. oldal 8. bekezdés), így az elsőfokú ítélet 4. oldal 7. bekezdésében tett megállapítás a Be. 592.§ (2) bekezdés c./ pontja értelmében nem megalapozott.

[21] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben bejelentett ellentétes irányú fellebbezéseket elbíráló másodfokú bíróság az ügyben a Be.598.§ (2) bekezdése szerinti tájékoztatást követően, a védői indítványnak megfelelően nyilvános ülést tartott.

[22] Az elsőfokú ítélet Be.590.§ (1)-és (2) bekezdése szerinti (teljes körű) felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat megtartotta, azonban az ítéleti tényállást a vádlotti gépjármű műszaki állapota, így a tükör beállítása, illetve a sértett észlelhetőségének körülményei, továbbá a vádlott terhére róható KRESZ szabályszegések tekintetében megalapozatlan, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. Mindezek alapján a tényállás iratok tartalma alapján történő kiegészítése mellett a vádlott büntetőjogi felelősségét kétséget kizáróan nem látta megállapíthatónak, ezért a vádlottat a Be. 566.§ (1) bekezdés c)

pontja alapján az ellene a Btk. 235.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja miatt emelt vád alól felmentette.

[23] A másodfokú bíróság a vádlott büntetőjogi felelőssége körében az iratok tartalma alapján tett tényállás kiegészítése eredményeként megállapított, a vádlott büntetőjogi felelősségét érintő eltérő tényállás megállapításával nem sértette a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalmát, figyelemmel arra, hogy az eltérő tényállás megállapítása a vádlott felmentését eredményezte (Be. 593.§ (1) bekezdés b) pont).

[24] A másodfokú bíróság az ítéleti tényállás kiegészítése körében indokoltan mutatott rá arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során figyelmen kívül hagyta, illetve nem értékelte székértő2 igazságügyi műszaki szakértő tárgyalási meghallgatása során a tehergépkocsi jobb oldali nagylátószögű (a sértett észlelését lehetővé tevő) tükörének beállításával kapcsolatban tett nyilatkozatait. A műszaki szakértő ugyanis írásbeli szakértői véleményében (igazságügyi műszaki szakértői vélemény bírósági iratok 25. sorszám 10. oldala) az említett jobb oldali nagylátószögű tükör beállításával kapcsolatban a rendelkezésre álló és a helyszíni szemle során készült fényképfelvételek alapján „csak” valószínűsítette annak túlságosan befordított állapotát, majd védői kérdésre a 2020. március 9-i tárgyaláson (33. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal 5. bekezdés) úgy nyilatkozott, hogy „nem volt határozott az én álláspontom arra a kérdésre, hogy ezt egyértelműen meg lehetett állapítani ... a tükör beállítására vonatkozóan ezek a fényképek állnak rendelkezésre, amelyek nem feltétlenül ideális pozícióból készültek, ezért továbbra sem tudom teljesen határozottan állítani azt, hogy rosszul volt beállítva”. Mindezek alapján az az elsőfokú ítéleti ténymegállapítás, hogy a sértett észlelésének elmaradásában a nagylátószögű tükör helytelen beállítása szerepet játszott, iratellenes tényből levont téves ténybeli következtetés.

[25] Egyetértett a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróságnak azzal az okfejtésével is, hogy a sértett balesetet megelőző mozgására, áthaladásának irányára és módjára, ennek eredményeként a balesetet megelőző észlelhetőségére sem álltak rendelkezésre pontos, a baleseti mechanizmus rekonstruálására alkalmas adatok. A sértetti vallomás műszaki tartalmát értékelve, a sértett életkorának szakirodalmi adatoknak megfelelő és egyenes vonalú, egyenletes mozgását véleményezve foglaltak állást az igazságügyi műszaki szakértők abban a kérdésben, hogy a tehergépkocsi elindulását megelőzően a sértett jelenléte mikor válhatott a vádlott számára objektíve észlelhetővé.

[26] Hangsúlyozta azonban székértő2 műszaki szakértő, hogy bármely műszaki tartalommal bíró adat megváltoztatása a sértett észlelhetősége tekintetében eltérő megállapításra ad alapot. Így a behaladás szöge, de az azon belüli eltérések, vagy a sértett sebességének, haladási irányának eltérő meghatározása eredményezheti azt is, hogy a tehergépkocsi elindulása előtt a sértett jelenléte a vádlott számára kellő körültekintés mellett sem felismerhető, de olyan eredményre is vezethet, hogy a jobb oldali ablakon keresztül is látható.

[27] Így a másodfokú bíróság helytállóan jutott arra a megállapításra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok kizárólag annak megállapítására adhatnak kétséget kizáróan alapot, hogy a sértett az úttesten történő áthaladását a tehergépkocsi tolatásának megkezdését követően kezdte meg, azonban a következetes vádlotti vallomás cáfolatára – amely szerint a

tehergépkocsi előre indulása előtt kellő körültekintéssel győződött meg a manőver veszélytelenségéről, de a sértettet nem észlelte – nem alkalmasak.

[28] Ebben a körben bír jelentőséggel az a műszaki szakértői megállapításon alapuló másodfokú bíróság által tett ténymegállapítás, hogy a vádlott számára az elindulás előtt mindkét oldali tükreinek áttekintése, a tekintetváltás és a tükrök megfigyelésének időigénye alapján nem zárható ki, hogy abban az időpillanatban, amikor a sértett a jobboldali nagylátószögű tükrőben a balesetet megelőző 2 sec. idővel, de bizonytalan ideig észlelhető volt, a vádlott éppen a meggyőződési kötelezettsége teljesítése során nem abba az irányba tekintett.

[29] Abban a tekintetben pedig, hogy a vádlott elindulását követően a sértett olyan időpontban vált láthatóvá, amely az elütését késedelem nélküli fékezés mellett sem tette elkerülhetővé, a szakértői vélemények egybehangzóak voltak, e ténymegállapítást az elsőfokú bíróság ítélete is helytállóan tartalmazta.

[30] A fentiek alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság által kiegészített tényállást megalapozottnak ítélte, amely összhangban áll a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, ezért a Be. 619.§ (1) bekezdése értelmében határozatát arra a tényállásra alapította, amely alapján a másodfokú bíróság ítéletét meghozta, annyi pontosítás illetve kiegészítés mellett, hogy vádlott a tolatást követően és az előre elindulás során is a releváns útszakasz figyelemmel kísérése érdekében a tehergépjármű mindkét oldali tükreibe felváltva tekintve tájékozódott, amely tekintetváltás és a tükrök egymás utáni váltott megfigyelése szintén több másodpercet igénybe vevő folyamat volt. Így nem zárható ki, hogy a vádlott kellő körültekintés mellett sem volt abban a helyzetben, hogy a rendelkezésére álló idő alatt a sértett jelenlétét észlelje.

[31] Az ilyen módon irányadó tényállás alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróságnak a baleset során vizsgálandó KRESZ szabályszegésre, valamint a vádlott büntetőjogi felelősségének hiányára vont következtetését is osztotta.

[32] Helyesen mutatott rá a másodfokú bíróság, hogy a vádlott közlekedésével kapcsolatban a KRESZ 24.§ (1) bekezdésében írt szabály irányadó, amely szerint: „Az úttest széléről elinduló, a várakozó helyről az úttestre ráhajtó, az út más részéről vagy útnak nem minősülő területéről az úttestre ráhajtó jármű vezetőjének, az úttesten haladó járművek és gyalogosok részére elsőbbséget kell adni.”

[33] Az irányadó tényállásból egyértelműen megállapítható, hogy a vádlott az üzemanyagtöltő állomás bekötő útjáról hátramenetben kihaladva kezdte meg az összetett (a köznap szöhasználat szerint Y fordulóval végrehajtott) közlekedési manővert annak érdekében, hogy a közbe bekanyarodva a utca irányába folytassa útját. Azzal, hogy a hátramenet során a közbe behaladt, még nem fejezte be az általa szándékolt manővert, hiszen a haladási irányának megfelelő járműhelyzetet még nem érte el, ennek érdekében kellett a járművével a hátramenetet követően, jobbra kormányzás mellett előre elindulnia.

[34] A KRESZ 29.§ (1) bekezdése ellenben a forgalomban már résztvevő és irányt változtató járművek közötti elsőbbségi viszonyokat rendezi, így jelen ügyben relevanciával nem bír.

[35] Úgyszintén megalapozott a másodfokú bíróságnak az a megállapítása is, hogy a KRESZ 33.§ (1) bekezdése sem jöhet számításba jelen ügyben, figyelemmel arra, hogy a közlekedési konfliktushelyzet nem a tehergépkocsi által végzett hátramenet során alakult ki, megjegyezve, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján (már korábban hivatkozott tanú tanú vallomása) a hátramenetet a vádlott fokozott körültekintéssel és mérsékelt sebességgel hajtotta végre úgy, hogy eközben jól hallható hangjelzést is alkalmazott, megjegyezve, hogy a vádlott által választott közlekedési manőver jellege – a helyszín és a tehergépkocsi sajátosságai alapján – önmagában közlekedési veszélyhelyzetnek nem tekinthető.

[36] Végül a KRESZ 3.§ (1) bekezdés c./ pontja tekintetében tett másodfokú állásponttal is egyetértett a Fővárosi Ítéltábla, mert amennyiben a vádlotti járműhelyzetet úgy tekintenénk, hogy már a befejezte a forgalomba történő bekapcsolódást, úgy a felelőssége vizsgálatára az általános balesetelhárítási kötelezettség körében kerülhetne sor, figyelemmel a sértett gyalogos nem elsőbbségi helyzetben történő, a KRESZ 21.§ (5)-(6) bekezdését sértő behaladására.

[37] A balesettel okozati összefüggésbe hozható KRESZ 24.§ (1) bekezdése értelmében – ahogy erre a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség is utalt – a vádlottat elsőbbségadási kötelezettség terhelte az úttesten haladó járművekkel és gyalogosokkal szemben is attól függetlenül, hogy esetlegesen a jármű holtterében tartózkodnak, hiszen a járművezető részéről ennek a területnek az ismeretében elvárható minden olyan magatartás, amely az elsőbbségadás szempontjából releváns körülményekben történő meggyőződési kötelezettség teljesítését lehetővé teszi.

[38] A harmadfokú eljárásban irányadó tényállás alapján azonban nem vonható kétséget kizáró következtetés arra, hogy a vádlott a tehergépkocsival történő előre indulása során nem az elvárható gondosságot (kellő körültekintést) tanúsította. Nem zárható ki ugyanis az általa vezetett jármű nyomvonalába történő olyan sértetti behaladás, amely az adott forgalmi helyzetben az elindulást megelőzően az észlelhetőségi idő rövidege és a járművezetőtől elvárt osztott figyelem mellett nem volt észlelhető. A tehergépkocsi elindulását követően a sértett kétséget kizáróan megállapítható észlelhetővé válásakor (a baleset bekövetkezése előtt 0,8-0,9 sec.) pedig a vádlott számára a sértett elütése már késedelem nélküli fékezés mellett sem volt elkerülhető.

[39] Mindezek alapján a másodfokú bíróság okszerűen vont következtetést arra, hogy a vádlott terhére a Btk. 235.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő közúti baleset okozásának vétsége kétséget kizáróan nem állapítható meg, így a felmentése e bűncselekmény vádjá alól törvényes.

[40] A vádlott terhére bejelentett ügyészi másodfellebbezéssel kapcsolatban annak a hangsúlyozása indokolt, hogy az a bizonyítékok felülmérlegelésére irányult, amelyre a harmadfokú eljárásban nem volt törvényes alap.

[41] Ebben a körben – a korábban kifejtetteknek megfelelően – a másodfokú bíróság az igazságügyi műszaki szakértők véleményének értékelése során helyesen mutatott rá arra, hogy milyen bizonytalanságok értékelésével fejtették ki véleményüket, hangsúlyozva azt, hogy bármely műszaki adat megváltoztatása eltérő szakértői következtetésre adhat alapot. Maga a sértett sem tudott pontos vallomást tenni az úttestre történő behaladásának helyéről, elütésnek előzményeiről, ezért a bevásárló kocsival közlekedése és életkora alapján feltételezett legrövidebb áthaladási útvonala csak egy olyan következtetés, amely kétséget kizáró bizonyítékokkal alá nem támasztott.

[42] A tehergépkocsi tükreiben elvárt meggyőződési kötelezettség körében a műszaki szakértők együttes meghallgatásuk során nyilatkoztak úgy, hogy ennek időigénye legalább 2-3 sec., és éppen a tekintetváltás és a másik oldali tükrő áttekintésének időtartama jelenti azt az összetett figyelmet, melynek eredményeként a vádlott a jobb oldali tükrőben igen rövid ideig megjelenő sértett észlelésében nem kizárható módon éppen az elsőbbségadás szempontjából lényeges körülményekről történő meggyőződési kötelezettsége teljesítése során akadályozott volt.

[43] Az pedig, hogy a sértettet a vádlott a tolatás közben észlelhette-e azért nem bír relevanciával, mert a közlekedési konfliktus nem ekkor jött létre közöttük, illetve ebben a forgalmi helyzetben a járművezető figyelme a manőver biztonságos végrehajtására koncentrálódik, az úttest szélén haladó gyalogos ebben a tekintetben veszélyforrást nem jelent, megjegyezve, hogy a gyalogos balesetet megelőző közlekedésére pontos adatok nem állnak rendelkezésre.

[44] Teljes mértékben osztotta a harmadfokú bíróság a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek azt az álláspontját, hogy a vádlotti közlekedéssel összefüggésbe hozható KRESZ 24.§ (1) bekezdése elsőbbségadási kötelezettséget ír elő a forgalomba bekapcsolódó járművek részére, illetve a sértett a balesetben maga is felróható magatartást tanúsított. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azonban az, hogy a vádlott az elsőbbségadási kötelezettségét az adott közlekedési helyzetben nem az elvárt módon teljesítette, nem volt kétséget kizáró módon bizonyítható, míg a sértett a KRESZ 21.§ (5) és (6) bekezdésének megszegésével önmagát hozta olyan veszélyhelyzetbe, amely a vádlott részéről igazolhatóan nem volt elkerülhető.

[45] A védelem bűncselekmény hiányára alapított fellebbezése tekintetében a fellebbezés írásbeli indoklására utalással a harmadfokú bíróság annak kiemelését tartja fontosnak, hogy maga a védő is egyetértett a másodfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a sértetti mozgás, behaladás és észlelhetőség tekintetében fennálló kétségek indokolják a vádlott felmentését.

[46] A harmadfokú bíróság a másodfellebbezéssel érintett ítélet bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését is törvényesnek ítélte, ezért a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a 2020.LVIII.tv. 211.§ (7) bekezdése alapján alkalmazandó (2) bekezdése,

valamint a 330/2021.(VI.10.) Korm. rendelet 1.§-a alapján tanácsülésen bírálta el, és azt a Be. 623.§-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2021. szeptember 29.

dr. Magócsi István sk. Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k. dr. Borbás Virág Bernadett sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.156/2021/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.258/2021/5. számú végzése folytán 2021. szeptember 29. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. szeptember 29.

dr. Magócsi István sk.

a tanács elnöke

...